

LBRIS

We know
books

Dana Saulea

INIMI

LBRIS

We know

books

Dana Saulea

EDITURA

CREATOR

BRAȘOV 2026

Prefață

Când inimile învață din nou să bată

Există cărți care se citesc și există cărți care se simt. INIMI de Dana Saulea aparține, fără îndoială, celei de-a doua categorii. Nu este doar o poveste ilustrată, ci o confesiune transformată în alegorie, o meditație asupra ceea ce rămâne din noi atunci când alegem, conștient sau nu, să ne îndepărtăm de propria inimă.

Povestea acestei cărți începe dintr-un spațiu profund personal. Autoarea mărturisește că se simte „un trup cu patru inimii” – propria inimă și cele trei care au crescut odată cu nașterea copiilor ei. Este o imagine care nu doar emoționează, ci definește întregul univers al volumului: iubirea multiplicată, responsabilitatea care modelează, capacitatea de a accepta, de a ierta și de a prețui dincolo de limitele pe care ni le imaginăm.

În același timp, experiențele de viață nu sunt lipsite de fragilitate: o inimă care se naște „altfel”, o intervenție salvatoare, o pierdere neașteptată, toate acestea se adună și devin material viu pentru această carte. Nu este o ficțiune gratuită, ci o construcție simbolică ridicată pe fundația unor trăiri reale.

Din acest nucleu autobiografic se naște o poveste cu valoare universală. În INIMI, oamenii ajung să creadă că nu mai au nevoie de sentimente. Graba, presiunea, dorința de control și eficiență transformă emoția într-un obstacol. Într-un gest aproape absurd, dar tulburător de recognoscibil, oamenii își eliberează inimile. Este momentul de ruptură care deschide o lume în care totul funcționează, dar nimic nu mai are sens.

Această idee, formulată simplu și direct încă din prolog, conține întreaga tensiune a cărții: oamenii spuneau că sentimentele sunt nefolositoare, iar inimile nu își mai vedeau rostul. Este, în fond, o oglindă a lumii contemporane, în care trăirea este adesea înlocuită de performanță, iar vulnerabilitatea este percepută ca slăbiciune.

În absența inimii, viața continuă. Oamenii merg la serviciu, își îndeplinesc rolurile, își organizează existența cu precizie. Totul pare să funcționeze mai

eficient ca niciodată. Dar această eficiență este lipsită de conținut. Autoarea surprinde cu o acuratețe dureroasă această realitate: oamenii nu mai simt nimic. Nu mai există bucurie, nu mai există dor, nu mai există emoție. Îmbrățișările devin gesturi mecanice, iar relațiile doar simple interacțiuni fără ecou interior.

În paralel, inimile, odată eliberate, își caută locul în lume. Fiecare tip de inimă devine o metaforă vie pentru o dimensiune a umanului. Inima de aur strălucește inutil într-un deșert, lipsită de privirea care să o recunoască. Inima de piatră se scufundă în adâncuri, protejată, dar izolată. Inima de gheață descoperă căldura abia în momentul în care începe să se topească. Inima ușoară se pierde în imensitatea cosmosului, iar inima frântă, în mod paradoxal, dă naștere vieții. Fiecare dintre aceste ipostaze nu este doar o imagine poetică, ci o reflecție asupra modurilor în care oamenii aleg sau sunt constrânși să simtă.

Forța acestei cărți stă în capacitatea ei de a transforma idei abstracte în imagini concrete, ușor de recunoscut. Dana Saulea nu teoretizează emoția, ci o face vizibilă, palpabilă. Ilustrațiile care însoțesc textul nu sunt simple ornamente, ci extensii ale sensului. Ele amplifică tensiunea dintre gol și prezență, dintre pierdere și regăsire, construind un univers coerent, în care cuvântul și imaginea se susțin reciproc.

Într-o zi, în timp ce îmi netezeam cutele frunții,
am întrebat-o pe inima mea:
— Dacă ar fi să nu mai am nevoie de tine, te-ai supăra?
Așa, din senin, fără niciun avertisment.
Iar inima, draga de ea,
care a îndurat atâtea și atâtea,
mi-a răspuns politicos:
— O, vai, drăguțo, cum aș putea?
Așa că mi-am deschis pieptul și,
cu mâna cea dreaptă, am eliberat-o.

LBRIS
HIMI • Dana Saulea

We know
books

